

Pipa.

Om pipa vill je nu rimm nôôr raer
Ho e nâär te hands, ho e inställsam,
Ho går i elln för nôer tobaksblaer
Å står i spessen i rök å damm.

Fell säj di sômmel att dä ä skale
Å bruk ho myttji, men lätt dä väer;
Dä tör fell kansji nö mer vär fale
Te bruk för myttjy än pipa bäär.

Dä ä int kongsorl allt di förkunner,
Dä kan en tänkji sej å begrip,
Dä ä fale fôôr att di messunnar
En fatti stacker e tobakspip.

Säj hânt di vill sä nock vill je rôtji
För ellerst kunn int je skriv e ra,
Dä ä int gött te å ohler sôtji
Å säätt ihop dôm sä dä blir bra.

Ja bra, ânej da, je tar te baker —
Dä ä skjônna på te å kunn å vill,
Men detta hörer te anner saker
Om pipa va dä je nu skull drill.

Dä ä int allti dä ä så ljuvle
I denna vahla för människa,
Nock ä dä rôckvis sôm dä ä gruvle
Å aller vill dä bli rektit bra.

Å ä dä tongsamt så'n när på stölper
Tå dagens möer å släp å stök,
Så finns dä intnô som bätter hjölper
Te tröst — sä mä, än e pipa rök.

Bli höss dä vill, sä int vill je mest ho,
Ho ä för kär te å schöljes ve.
Å allihop sôm nô litt ha fresst ho
Så säj di säkert dä sam sôm je.

För pipa girn da mang role stönner
Dä ä da säkert sôm ett kjörtilås,
Å klâr i huvu en blir da'n grônner
Näär nô i pipa en har förståss.

Å nu da desse goo tian börjer,
Som di ha lôöv-ut, da dä vart töll
Sä trô-int att je för tobak sörjer,
Nu kan je rôtji som ett gammert tröll.

Ja, her har je stått nu min arme stacker
Å skräfft tā pipa å gjort sånt räk,
Men alltihop ä bare rackel,
Å slängji pipa dit peppern väx!